KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.7.2025 r.
COM(2025) 394 final

2025/0212 (NLE)

Wniosek

# DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej przyznania zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie bezcłowego traktowania na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego (CBERA)**

# UZASADNIENIE

## 1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w związku z planowanym przyjęciem decyzji o przyznaniu zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie do dnia 30 września 2030 r. włącznie bezcłowego traktowania kwalifikujących się produktów pochodzących z korzystających państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów wyznaczonych zgodnie z przepisami ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego z 1983 r., zmienionej aktem z 1990 r. rozszerzającym tę ustawę (CBERA).

## 2. KONTEKST WNIOSKU

### 2.1. Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu

Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO") weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.

Unia Europejska jest stroną tego porozumienia.

### 2.2. Konferencja ministerialna i Rada Generalna Światowej Organizacji Handlu

Zgodnie z art. IV ust. 1 porozumienia WTO konferencja ministerialna jest upoważniona do podejmowania decyzji we wszystkich kwestiach wynikających z wielostronnych porozumień handlowych.

Zgodnie z art. IV ust. 2 porozumienia WTO w przerwach między posiedzeniami konferencji ministerialnej jej funkcje pełni Rada Generalna.

Zgodnie z art. IX ust. 1 WTO zazwyczaj podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

### 2.3. Planowany akt Rady Generalnej WTO

Zgodnie z art. IX ust. 3 porozumienia WTO w wyjątkowych okolicznościach można uchylić zobowiązanie nałożone na członka tej organizacji.

Na wniosek Stanów Zjednoczonych Rada Generalna WTO ma przyjąć decyzję o przyznaniu zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie bezcłowego traktowania kwalifikujących się produktów pochodzących z korzystających państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów, zgodnie z art. IX ust. 3 i 4 Porozumienia WTO („planowany akt").

Wniosek opiera się na obowiązującym zwolnieniu w odniesieniu do CBERA, które wygasa z dniem 30 września 2025 r. Celem planowanego aktu jest zatem przyznanie nowego zwolnienia do dnia 30 września 2030 r. włącznie, zgodnie z wnioskiem Stanów Zjednoczonych (G/C/W/870).

Planowany akt stanie się wiążący dla członków WTO zgodnie z art. IX ust. 3, jak również art. II ust. 2 porozumienia WTO, który stanowi: „Porozumienia i związane z nimi instrumenty prawne zawarte w załącznikach 1, 2 i 3 (...) stanowią integralne części niniejszego porozumienia, wiążące dla wszystkich Członków".

## 3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stany Zjednoczone zwróciły się z wnioskiem o przyznanie im zwolnienia WTO w odniesieniu do ich obowiązków wynikających z art. I ust. 1 Układu ogólnego w sprawie

taryf celnych i handlu 1994 r. (GATT 1994) oraz art. XIII ust. 1 i 2 GATT 1994, dzięki czemu mogłyby do dnia 30 września 2030 r. włącznie zapewnić bezcłowe traktowanie kwalifikujących się produktów pochodzących z państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów („kraje korzystające") na mocy CBERA.

Stany Zjednoczone złożyły swój wniosek zgodnie z art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO. Wniosek ten uzasadniły powszechnie występującym ubóstwem i niestabilną sytuacją w krajach basenu Morza Karaibskiego, i wskazały, że sytuację gospodarczą tych małych krajów dodatkowo komplikuje podatność na klęski żywiołowe. Korzyści przyznane na mocy CBERA mają zwiększyć możliwości gospodarcze i przyczynić się do poprawy stabilności i zamożności tego regionu.

Według Stanów Zjednoczonych przyznane na mocy CBERA bezcłowe traktowanie nie powinno przynieść szkody interesom innych członków organizacji, które nie korzystają z takiego traktowania. Ponadto oczekuje się, że przedłużenie takiego bezcłowego traktowania nie spowoduje istotnej zmiany kierunku przywozu do Stanów Zjednoczonych kwalifikujących się na mocy CBERA produktów pochodzących z państw członkowskich, które nie są krajami korzystającymi.

Wniosek opiera się na istniejącym zwolnieniu umożliwiającym preferencyjne traktowanie taryfowe na mocy CBERA, przyznanym pierwotnie dnia 15 lutego 1985 r. na okres od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 30 września 1995 r.[1] i obowiązującym do dnia 30 września 2025 r.

Wniosek złożony przez Stany Zjednoczone wiąże się z wygaśnięciem aktów HOPE („Haitian Hemispheric Opportunity through Partnership Encouragement Act") z 2006 r. i 2008 r. oraz aktu dotyczącego odbudowy gospodarki Haiti („Haitian Economic Lift Program Act") z 2010 r. („CBERA" z późniejszymi zmianami).

Przyznanie zwolnienia nie wpłynie negatywnie ani gospodarkę Unii, ani na stosunki handlowe z krajami korzystającymi z tego zwolnienia. Ponadto Unia wspiera działania na rzecz stabilności i walki z ubóstwem. W związku z tym stanowisko, jakie ma zająć Unia na forum Rady Generalnej, powinno zakładać poparcie wniosku o przyznanie zwolnienia.

## 4. PODSTAWA PRAWNA

### 4.1. Proceduralna podstawa prawna

*4.1.1. Zasady*

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[2].

---

1 (BISD 31S/20).

2 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

*4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Rada Generalna jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie na mocy porozumienia WTO.

Akt, który Rada Generalna ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. II ust. 2 oraz art. IX ust. 3 porozumienia WTO.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

### 4.2. Materialna podstawa prawna

*4.2.1. Zasady*

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

*4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy.

### 4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

## 5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Rady Generalnej WTO wdraża postanowienia porozumienia WTO dotyczące zwolnień, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2025/0212 (NLE)

Wniosek

**DECYZJA RADY**

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej przyznania zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie bezcłowego traktowania na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego (CBERA)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO") weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.

(2) Zgodnie z art. II ust. 2 porozumienia WTO „porozumienia i związane z nimi instrumenty prawne zawarte w załącznikach 1, 2 i 3 (»wielostronne porozumienia handlowe«) stanowią integralne części niniejszego porozumienia, wiążące dla wszystkich Członków".

(3) Zgodnie z artykułem IX ust. 3 w wyjątkowych okolicznościach konferencja ministerialna może podjąć decyzję o zniesieniu obowiązku nałożonego na członka na mocy porozumienia WTO lub jakichkolwiek wielostronnych porozumień handlowych.

(4) W art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO określono procedury przyznawania zwolnień dotyczących wielostronnych porozumień handlowych zawartych w załącznikach 1A lub 1B lub 1C do porozumienia WTO i w załącznikach do nich.

(5) Zgodnie z art. IV ust. 1 porozumienia WTO konferencja ministerialna jest upoważniona do podejmowania decyzji we wszystkich kwestiach wynikających z wielostronnych porozumień handlowych.

(6) Zgodnie z art. IV ust. 2 porozumienia WTO w przerwach między posiedzeniami konferencji ministerialnej WTO („Światowej Organizacji Handlu") Rada Generalna WTO pełni funkcje konferencji ministerialnej.

(7) Zgodnie z art. IX ust. 1 WTO zazwyczaj podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

(8) W dniu 15 lutego 1985 r. Stany Zjednoczone zostały zwolnione z obowiązków przewidzianych w art. I ust. 1 GATT 1994 na okres od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 30 września 1995 r. W dniu 15 listopada 1995 r. członkowie WTO przedłużyli to zwolnienie do dnia 30 września 2005 r., a następnie ponownie w dniu 29 maja 2009 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. W dniu 5 maja 2015 r. członkowie WTO przedłużyli wspomniane zwolnienie w odniesieniu do art. I ust. 1 GATT 1994 oraz rozszerzyli je, by obejmowało również art. XIII ust. 1 i 2 GATT do dnia 31 grudnia 2019 r. włącznie, w zakresie niezbędnym do zapewnienia przez Stany Zjednoczone bezcłowego

traktowania przywozu kwalifikujących się produktów pochodzących z krajów korzystających wyznaczonych zgodnie z przepisami CBERA, produktów pochodzących z krajów korzystających wyznaczonych zgodnie z przepisami CBERA, a także przedłużyli zwolnienie w odniesieniu do art. XIII ust. 1 i 2 GATT 1994 w dniu 17 października 2019 r. do dnia 30 września 2025 r. włącznie, w zakresie niezbędnym do zapewnienia przez Stany Zjednoczone bezcłowego traktowania przywozu kwalifikujących się produktów pochodzących z krajów korzystających wyznaczonych zgodnie z przepisami CBERA.

(9) Na mocy art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO Stany Zjednoczone zwróciły się do Rady Generalnej o podjęcie decyzji w sprawie przyznania zwolnienia WTO w celu umożliwienia im do dnia 30 września 2030 r. włącznie bezcłowego traktowania na mocy CBERA kwalifikujących się produktów pochodzących z państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów.

(10) Stany Zjednoczone uzasadniają swój wniosek powszechnie występującym ubóstwem i niestabilną sytuacją w krajach basenu Morza Karaibskiego, zwłaszcza Haiti. Korzyści przyznane na mocy CBERA mają zwiększyć możliwości gospodarcze i przyczynić się do poprawy stabilności i zamożności tego regionu.

(11) Zwolnienie nie wpłynie negatywnie na ani gospodarkę Unii, ani na stosunki handlowe Unii z krajami korzystającymi z tego zwolnienia. Ponadto Unia wspiera działania na rzecz stabilności i walki z ubóstwem.

(12) Należy ustalić stanowisko, które Komisja Europejska ma zająć w imieniu Unii na forum Rady Generalnej WTO w celu poparcia wniosku Stanów Zjednoczonych o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE, gdyż zwolnienie to będzie wiążące dla członków WTO,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1*

Stanowisko, które ma zająć Komisja Europejska w imieniu Unii na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu, przewiduje udzielenie poparcia dla przyznania zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym do dnia 30 września 2030 r. włącznie stosowanie bezcłowego traktowania w odniesieniu do kwalifikujących się produktów pochodzących z państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego (CBERA).

*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady*
*Przewodniczący*